

پایتخت بی دفاع

منتظری در مقایسه با دوران اوجش شبی بیش نیست، سهرابیان تجربه کافی را ندارند و چشمی هم هنوز یک هافبک دفاعی مطمئن است، تا بک وسط! مصدومیت، پیش از این بلای جان سیدمجید و پادو هم شده بود و دست آخر انتخابی جز این برای شفر باقی نمی ماند.

در اردوی قرمزها هم کمی بوی لجبازی می آید. ماهینی، احمدزاده و پیش از آن ربیع خواه، همواره مهره های مورد اعتماد برانکو بودند. محر می در مجموع بازیکن خوبی است اما انصاری، شجاع، ماهینی و مصلح هیچ گاه نتوانسته اند انتظارات را به طور کامل برآورده کنند.

سرخابی ها این هفته هر دو باختلاف یک گل در خانه حریفانشان باختند. هر دو در لحظات آخر و هر دو از یک پاشنه آشیل! پرسپولیس از غیبت دفاعش می نالد و استقلال از حضور نداشتن چنین فاکتوری. باید منتظر ماند. آزادی جذاب ترین ۲۴ ساعت خود را در انتظار خواهد داشت.

استقلال بعد از شفر تنها سه باخت را تجربه کرده است؛ شکست یک بر صفر دربی در دوره ای که منصوریان تاز از تیم رفته بود، باخت مقابل ذوب، در روزهایی که هر دو تیم مانند سایپا برای نایب قهرمانی دندان تیز کرده بودند و حالا هم تکرار سناریوی لیگ برابر نماینده اصفهان!

ذوب آهن دوباره در قلعه تایم و اصفهان، استقلال را شکست داد تا قلعه نویی تنها مربی ایرانی باشد که شفر را شکست داده است؛ آن هم دوبار!

استقلال این بار هم از ذوب بهتر بود، هم از استقلال که در لیگ قافیه را به نثرال باخته بود. شروع توفانی تیمی که تنها مامه تیمار برای زدن ضربه آخر کم داشت، باعث شد تا ذوبی ها برای کلین شیت نیاز به کمی شانس هم داشته باشند؛ کما این که تیر دروازه هم مکمل سیوهای نجات دهنده مظاهری شده بود. آبی ها به خوبی از خلا حضور خالد شفیعی در قلب خط دفاعی حریف استفاده بردند اما به نتیجه نرسیدند. بازی پر تعداد و منسجم، سرعت بالای به گردش در آوردن توپ و از همه مهم تر، دفاع کردن جلوتر از یک سوم دفاعی باعث شد تا تیم برتر نیمه اول آبی ها باشند. هر چند حضور اجباری حدادی فر و منظم کردن حملات این تیم توانست بازی را متعادل کند اما از فرینه های موجود در صحبت های پس از بازی می توان اتفاق نظر اکثریت در این مساله که روز، روز اصفهانی ها بوده است را پذیرفت. استقلال با همان سناریوی لیگ، در لحظات پایانی و روی اشتباه دفاع وسط خود نتیجه را باخت تا کار سختی برای بازی برگشت داشته باشد. زدن یک گل در آزادی، می تواند تیم گربه سیاه استقلال برای صعود بیمه کند، تا شاگردان شفر برای کامبک کار سختی داشته باشند.

آن سوی مرزها، پرسپولیس برانکو هم بازی برده را باخت. فشار رسن و حتی منشا، علی رغم یک گل زده، روز خوبی را پشت سر نگذاشتند. بیرانوند دوباره ترس جام جهانی را برای مردم یادآوری کرد و شجاع هم ثابت کرد که در بازی ها، برای خطا کردن تمرکز بیشتری دارد. هر چند اشتباه فردی جز جدایی ناپذیر فوتبال است اما روزی که اشتباه، عادت شود و مسئولیت ناپذیری در جان یک مدافع رخنه کند، هوادار قطعاً بابت تک تک لحظاتی که کاپیتان تیمش را ندارد، خواهد ترسید. همه این هادر حالی است که سیدجلال آخرین سال های فوتبالش را می گذراند و ممکن است یک مصدومیت دست برانکو را برای چند ماه در پوست گردو بگذارد.

من حیث المجموع، سرخابی ها برای ادامه موفقیت خود نیاز به تحول در خط دفاعی دارند. در استقلال

اولین کفش طلای ریش قرمز

۲۱ گل!! این عدد را به یاد داشته باشید تا اگر چند ماه دیگر ستاره مان را مشغول درخشیدن در پیراهن آسمانی نایل دیدیم، بدانیم که کدام هت تریک رویایی، حکم اسلم دانک ابر توفانی داماش را در آخرین ایستگاه هلند داشته است. علیرضا در سرزمین گل ها آقای گل شد. حرفه ای، با تمرکز، بی حاشیه و در یک کلام، استثنایی!

خبر همزه از ترنسفر کریم انصاری در دبه بوندس لیگامی دهند. ناپولی شیرین ترین شایعه ای است که دوست داریم بعد از مدت ها مزه انتقال های خیالی سردار به اقصی نقاط اروپا بپاورد کنیم. شجاعی با آک قهرمان یونان شد و رضایی بهترین روزهایش را در شارلوا می گذارند.

برای لژیونرها یمان خوشحال هستیم اما هنوز سیراب نشده ایم. خصوصاً وقتی که فوتبال، مانند مصر چند علیرضا جهانبخش به ما بدهکار است تا بدلیری های داخل زمین ما را شیفته خود کنند؛ نه دلزدگی های خارج مستطیل!

بدقلقی فوتبال بافانتری بازها

وقتی که شجاعیان پس از کوبیدن توپ به تیرک، با تلخ ترین لبخند رونالدینیو بیش بالا را نگاه کرد و گفت «قربونت برم خدا» فکرش را هم نمی کرد که به زودی خانه نشین خواهد شد. هافبک بانمک استقلالی ها، در دوره آمادگیش رباط پاره کرد تا نه تنها بازی برگشت، که شانس حضور در یک چهارم و کورسوی امید برای جام جهانی را با هم از دست دهد.

باز بساز پرسپولیس هم خیلی وقت است فرصت درخشیدن ندارد. هر چند مسلمان در آخرین بازی لیگ برتری تیمش، یک پاس گل هم داد اما برانکو با او برخوردی را دارد که در ابتدای حضورش داشت. ایوانکوویچ نه تنها به ترکیب برنده، که معمولاً به هیچ ترکیبی به همین راحتی هادست نمی زند و معلوم نیست شماره ۷۷ ناجی تیمش در بازی برگشت خواهد شد یا نه.

علی الحساب، این روزها فوتبال سر سازگاری بافانتری بازهایش ندارد؛ با هر رنگی که باشند!